

המקנא פרק ראשון סוטה

יב.

1. על כן היתה חברין כלבלב... 2. ולאשחורו ויגש יתקע... 3. ובני חלואה צרת... 4. רצו פריעה לקל עמו... 5. וילך איש מלוך... 6. ותגור אומר ויקם לקי... 7. מושיבי עקרות הביית... 8. ושם אשת עמרם... 9. ותהר האשה ותלד בן... 10. ותרא אתו כי טוב הוא... 11. ואלא ויקח עוד... 12. אתהו לנו שועלים... 13. שועלים קטנים מתבלים... 14. שיר השירים ב טו

דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה... דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה... דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה...

אחרים אומרים... דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה... דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה...

כל הבן הילוד... דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה... דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה...

דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה... דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה...

דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה... דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה...

דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה... דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה...

דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה... דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה...

דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה... דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה...

דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה... דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה...

דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה... דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה...

דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה... דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה...

דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה... דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה...

דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה... דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה...

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ד"ה כ"ה מהל... (ב) ור"ל ד"ה אר"ל ד"ה אר"ל... (ג) ור"ל ד"ה אר"ל ד"ה אר"ל... (ד) ור"ל ד"ה אר"ל ד"ה אר"ל...

גלוין הש"ם

רש"י ד"ה ור"ל ד"ה אר"ל... עשמו ב' ור"ל קר"ל ל"ה... עטר. דה"ל ד"י:

מוסף רש"י

וקרי ביה... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה... דיקא נמי דכתיב... קרל אחרינא... כי משמעו בכלל לא קרייה...

המקנא פרק ראשון סוטה

1. והאניחו וקברו ד' ד' וקברו יארי מצור קנה וסוף קמלה: ישעיהו טו ו
2. אם רחץ אדני את צאת בנות ציון ואת דמי ירושלים ירחיץ מקרבה ברות משפט וברחת בער: ישעיהו ד ד
3. ויאמר עשור הזה אנכי הולך למות ולקמה זה לי בקרתי: בראשית כה לב
4. ותרד על פרעה לרחץ ב' להאר וצרתיה הלבית על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלה את אמתה ותקחה:

כשביאי נצלתם בולבם מימה

לדרכה בשנינו נגזרו הגזירות שאלו אנטוניי פריעה יש לומר הוא היה הראשון המושלך ליאור וגזירה ראשונה אם צן הוא והמתן אורו לא בשנינו הימה אלא משום ונלמס צנו ודך אנשים להלמס:

קמ

בתוך הסוף ביון דחזו דקא (6) בעו לאצוליי למשה אמרו לה גבירתנו מנהגו של עולם מלך בשר ודם גזור גזירה אם כל העולם כולו אין מקיימין אותה בניו ובני ביתו מקיימין אותה ואת עוברת על גזירת אביך בא גבריאלי וחבטן בקרקע ותשלח את אמתה ותקחה ר' יהודה ור' נחמיה חד אמר ידה וחד אמר שפחתה מ"ד ידה דכתיב אמתה ומ"ד שפחתה מרלא כתיב ידה ולמ"ד שפחתה הא אמרת בא גבריאלי וחבטן בקרקע דשייר לה חרדא דלאו אורחא דבת מלאכא לחודה ולמאן דאמר ידה ליכתוב ידה הא קמ"ל דאישרתרב אישרתרובי (6) דאמר מר וכן אהא מוצא באמתה של כל פרעה וכן אהא מוצא בשניי רשעים דכתיב (5) שני רשעים שברת (6) ואמר ריש לקיש אל תיקרי שברת אלא שריכבתה ותפתח ותראהו את הילד ותרא מיבעי ליה א"ר יוסי ברבי חנינא שראתה שכינה עמו והנה עקר בכח קרי ליה ילד וקרי ליה עקר תנא הוא ילד וקולו כנער דברי רבי יהודה אמר לו רבי נחמיה (7) א"כ עשיתו למשה רבינו בעל מום אלא מלמד שעשתה לו אמו חופת נעורים בתיבה אמרה שמה לא אובה לחופתו ותחמול עליו ותאמר מילדי העברים זה מנא ידעה א"ר יוסי ברבי חנינא שראתה אותו מהול זה א"ר יוחנן מלמד שנתנבאה שלא מדעתה זה נופל ואין אחר נופל והיינו דאמר רבי אלעזר מאי דכתיב וכו' יאמרו אליכם דרשו אל האובות ואל הידועונים המצפצפים והמהגים צופין ואינם יודעין מה צופין מהגים ואינן יודעים מה מהגים ראו שמושיען של ישראל במים הוא לוקה עמדו וגזרו כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו כיון דשדיוה למשה אמרו תו לא חיונן כי ההוא סימנא במלו לגזירתיהו והם אינן יודעין שעל מי מריבה הוא לוקה והיינו דאמר (7) רבי חמא ברבי חנינא מאי דכתיב (7) המה מי מריבה אשר רבו המה שראו איצטנגיני פריעה ומעון והיינו דקאמר משה (8) שש מאות אלה רגלי וגו' אמר להן משה לישראל כשביאי נצלתם כולכם ר' חנינא בר פפא אמר אותו היום עשרים ואחד בניסן היה אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה רבונו של עולם מי שעתיד לומר שירה על הים כיום זה ילקה ביום זה רבי אחא בר חנינא אמר אותו היום ששה בסיון היה אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה רבש"ע מי שעתיד לקבל תורה מהר סיני כיום זה ילקה ביום זה בשלמא למ"ד בששה בסיון משכחת לה ג' ירחי (8) דאמר מר בשבעה באדר מת ובשבעה באדר נולד משה ומשבעה באדר ועד ששה בסיון תלתא ירחי אלא למ"ד בעשרים ואחד בניסן היכי משכחת לה אותה שנה מעוברת היתה רובו של ראשון ורובו של אחרון ואמצעי שלם ותאמר אחרתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העבריות ומאי שנא מעבריות מלמד שהזוירוהו למשה על כל המצרות כולן ולא ינק (9) אמר פה שעתיד לדבר עם השכינה יינק דבר ממוא והיינו דכתיב (9) את מי יורה דעה וגו' למי יורה דעה ולמי יבין שמועה לגמולי מחלב ולעתיקי משדים ותאמר לה בת פרעה לכי וגו' א"ר אלעזר מלמד שהלכה בוזריות בעלמה ר' שמואל בר נחמני אמר העלמה שהעלימה את דבריה ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה אמר רבי חמא בר' חנינא מתנבאה ואינה יודעת מה מתנבאה היליכי הא שליכי ואני אתן את שכרך א"ר חמא בר' חנינא לא דיין לצדיקים שמהזירין להן אבידתן אלא שנותנין להן שכרן (10) ותקח מרים הנביאה אחרת אהרן וגו' (10) אחרת אהרן ולא אחרת משה אמר רב עמרם אמר רב ואמרי לה אמר רב נחמן אמר רב מלמד שהיתה מתנבאה כשהיא אחרת אהרן ואומרת

אגם. של עלי ערצה וקניס דקין והוא קנה וסוף דקרא [שעיה יט ו]. קנה קניס סוף ערצה דקה: לרחון. לטבול שם לשם גריות: וכן הוא אומר וכו'. שהשצ ומתנקה מעונו קרוי רחון: לשון מיהס. כדמפרש ואזיל שהיו מממות צידה הללמו של דליק: דאמר מר. גבי שרפינו והובז לאשורוש במסכת מגילה (י): כשיני רשעים. דעוג מלך הצפן במסכת צרכות נחלתה פרק הרוואה: שריצבסה. לשון דאשטרבוצי: שראסה עמו שמינה והאי את לשון עס כמו לא שלא יעקב את אחיו (בראשית מצ): נער. גדול משמע: צעל מוס. והוא לוי ונפסל לכול לעבודת השיר: ואין אחר נופל ליאר שאלו היום צטלו גזירתס: ופי יאמרו אליכם. העובדי כוכבים דרשו כמותינו אל האובות: המלפפסיס והמהגים. נביא קרי להו לשון גנאי שהס (6) מלפפסין כעגורים ומהגים כיונים מולאיין קול בגרוס ואין יודעין מה אומרים כך דך איצטנגינין אינן רואין אלא סימן אבל לא פירושו של כל דבר: ראו. אלצונגיני פריעה: שמושיען של ישראל ויך מילתא לאו ר' אלעזר קאמר לה דקרא לאו לאומריס קאי אלא גמרא קאמר לה וקאי אהא דאמרינן לעיל ואין אחר נופל וכדכתיב אלעזר דאמר שאין יודעים מה הוגין הילך ראו המלכים ולא ידעו מה ראו: כיון דשדיוה למשה נמיס. כל זמן שהיה צילוד אין לקות גדולה מו וצטל סימין של לקייה: רגלי. כשיצלו כמו ויבך ה' אותך לרגלי (בראשית ט): כשיצלי נלמס. כשיצלו מלכים את גזירתס: שירה על הים. ככ"א בניסן נלמרה כדתינא כסדר עולם כדמסמס לסוכות ומסוכות לאיתס ומליחס לפני פי החירות הרי ג' כריצעי ויוגד למלך מלכים כי צרע העס חמישי וששי דרפו מלכים (ו) אור שביעי ירדו לים שנאמר ויאר את היללה לסחרית אמרו שירה ויום שביעי היה וי"ט אחרון של פסק הים: דאמר מר כשבעה בלדר מס משה. כפ"ק דקידושין (דף לז). ילפינן לה מקראי דכתיב ויבכו בני ישראל את משה בערבות מואצ שלשים יוס (8) וכתיב משה עבדי מת ועתה קוס עזרים וכתבי כי צעוד שלש ימיס אתס עזרים את הירדן וגו' (9) וכתיב והעס עלו מן הירדן צעוד לדמד הרהשון (9) לא מהל ל"ג למפרע תמנא כשבעה בלדר מת משה ומנין כשבעה בלדר נולד שנאמר ויאמר אליהם צן מלה ועשרים שנה אנכי היום וגו' מה מ"ל היום היום מלאו ימי ושנומי: שלשה ירחי. היו והן ג' חדשים שהפגימו: רובו של ראשון. לא חסר אלא ז' ימים ורובו של ג' דהיינו ניסן ואמנעי שלם אדר השני שלם: מאי שנא מן העבריות. דקאמרה לה מכלל דמזריות לא ניחא לה: דבר עמא. זו שאכילתה דברים טמאים והתינוק טועם בחלבה כל מה שתחלב כדאמר ציומא (דף קע) גבי לשד השמשן): את מי וירא דעס. למי לימד הקב"ה תורה למי שגמל והפריס עלמו מחלב טמא ונעתק מן השדים הטמאים כמו ויעתק משס (בראשית ב): שהלכה בזריות כעלמה. שכל כחה עליה. כמו חוק ואמך (דברים לה) תקף ועלס: שהעלימה את דכריה שלל אמרה שהיא אחרתו ושהיא מצליחה משה והיינו הנביאה אחרת אהרן מאי

הגהות הב"ח

- (6) נבי דקה בתת לאפילי:
- (7) רש"י ד"ה המלפפסיס וכו' שהס אינם אלא מצפצפים כעגורים:
- (8) ד"ה שירה וכו' מלכים אהריהם אור:

מוסף רש"י

דאישרתרב כתיב נפתרכה אתמה אמתה הכרה (שמות ב ה). וכן אהא מוצא בשניי רשעים. עוג מלך הצפן במסכת צרכות פיך הרוואה (נד): עקב הר נת ג' פרקי להשליט על ישראל ומתו על ראשו ושלם הקב"ה מלס ומקבוה ונמס צלואיו. כדק שמוטו ושמתכפו שמו לכחן ולכחן (מגיילה טו). אלא שריכבתה. לשון אשטרבוצי. ויך וגדלו למטה (ברכות נו). בשבעה באדר מת. שנאמר (הושע ד) והעס עלו מן הירדן צעוד לדמד הרהשון. לא מהס למפרע שלשים יום כאכלו של משה ושלשה ימים שהיטו להם צדיה. שנאמר (שם) הכיני לכס ליהי כי צעוד שלשה ימים אתס עזרים וגו' הרי כשבעה בלדר מת משה. ומשבעה באדר נולד משה. דכתיב (דברים לא) ק מלה ועשרים שנה אנכי היום, היום מלאו ימי שטמי (מגיילה יג). כשהיא אחרת אהרן. ועדיין לא נולד משה (שם ד).

5. קומה? הושיעני
6. אליהי כי הבית את כל איבי לחי שני רשעים שברתי. תהלים ג ה
7. וכו' יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל ידיענים המצפצפים והמהגים הלא גם אל אליו ירש בעד החיים אל המותים:
8. ישעיהו ח יט
9. הנה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את? וקדש קום: במדבר כ יג
10. ויאמר משה שש מאות אלה רגלי הקס אשר אנכי בקרבן ואתה אמרת קשר אתן להם ואלכו חרש ימי:
11. במדבר יא כא
12. את מי יורה דעה ואת מי יבין שמועה גמולי מלקח עתיקי משדים:
13. ישעיהו כח ט
14. ותקח מרים הנביאה אחרת אהרן את התקן בקרה ותצאן כל הנשים אחריהן בתפחים ובמזלות:

מאי

